

BALLAR A SITGES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ: SITGES: trimestre, 1'50 pessetes;
 ESPANYA: any, 7 ptes.; AMERICA: id., 2'50 pesos (or)

ANUNCIS. ESQUELES, REMESOS I RECLAMS
 segons tarifa establerta i a preu convencional.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: PARELLADAS, N.º 24

Telefon n.º 337

Els treballs es publiquen baix la exclusiva responsabilitat
 dels respectius autors. No's retornen els originals.

La topada

Tots els indicis i precedents ens permeten pronosticar d'una manera certa que la proposició incidental dels parlamentaris catalans remetent a un referèndum individual de tot Catalunya la resolució del nostre plet autonomista serà refusada per una immensa majoria dels diputats que integren el Congrés espanyol. Fins és possible que alguns visques o altres manifestacions patriotes subratllin el èxit centralista.

Davant d'aquest refús imminent—podser a hores d'ara ja és pronunciant—nosaltres, tot i dolentnos-en, experimentem una sansació d'alliberament.

Calgué la retirada dels nostres parlamentaris per tallar la inutilitat d'un debat oratori i accelerar la definició d'actituds. Ha calgut aquesta proposició incidental per aclarir definitivament les posicions, dissimulades fins ara darrera un mutisme incomprensible i descor·tes dels caps de les minories governamentals. Singular teoria! Els mateixos que no parlen al carrer i al diari reservant-se fer-ho al Parlament, a qui es deu—segons ells—aquest privilegi, ara s'excusen de parlar al Congrés dient que llur actitud ja és prou coneguda per les enraonies dels passadissos i per les dites dels diaris.

Ara aquest parèntesi xafagós se haurà esvaït. Val més que d'una vegada es reveli crua i nua la topada de voluntats.

Els nostres adversaris no han tingut més remei que acceptar la lluita en l'ordre en què nosaltres l'hem plantejada des del primer dia, en l'ordre de la voluntat.

Catalunya l'ha manifestada unànimement, reiteradament, concretament, i oferia la prova suprema d'un plebiscit individual, més

democràtica i concloent que la de aquella estranya combinació del senyor Sala, i el Parlament espanyol, per la imposició de les forces governamentals, a la voluntat positiva i justa de Catalunya, hi oposa un *no* inequívoc, una voluntat que constitueix una violació del dret natural, el més secular i el més imprescriptible de tots els drets—el dret a la llengua, a la vida jurídica, etc.—, i una violació del dret moderníssim basat en la lliberrima voluntat dels pobles.

I aquesta voluntat contrària a la Catalunya és la veu engargussada i gutural d'un conglomerat positivista, circumstancial, negatiu, que s'uneix contra la manifestació primera i més gosada del país qui es redreça. Es la voluntat dels qui han malversat el patrimoni secular de la cultura castellana que ells pretenen abassegar i imposar als altres; és la voluntat dels qui clouen els ulls a les realitats vivents i als exemples de tota la moderna Europa.

Catalunya, per tant ja sap com ha de comportar-se. L'Estat espanyol, fins oblidant la noció de la seva dignitat, s'és convertit en un embús d'un procés nacionalista, ara que semblants processos mereixen l'atenció i les simpaties preferents de tots els grans estatistes.

Quan tot un Estat i tota una tradició i tota una psicologia, acluca els ulls i s'avé a convertir-se en un embús, en una simple nosa, el conflicte queda reduït a un joc de mecànica. Catalunya sabrà foragitar-lo.

Però que no es culpi a nosaltres de l'atur indefinit de la vida parlamentària i de la política general espanyola. Ells seran els culpables: ells que s'excusen amb la presen-

tació d'un irrisori projecte d'Estatut que, després d'anunciar que volien fer de la seva aprovació qüestió de Gabinet, encara ningú no ha defensat; ells que proven de immobilitzar lo encara més, pensant li cent esmenes; ells que després de dies i setmanes d'ençà de la seva lectura al Congrés no el posen a discussió...

Ara va bé. La topada és simplícissima. Tota Espanya la veurà i sabrà judicar. Tots els nuclis vivents d'Espanya no resignats a continuar sotmesos a l'ominosa dominació caciquista, veuràn i compendrán quina és la voluntat redemptora i quina és la rebequeria.

Ara va bé. La topada és simplícissima. Tot Europa la veurà i sabrà judicar. El plantejament hem aconseguit que arribés a concretar-se en la forma del dret novísim, de la manera com les anàlogues qüestions del món són dutes davant la Conferència de la Pau. Tots els pobles, grans i petits, sabrán que l'Estat espanyol està encara per constituir i que la tirania és el seu únic aglutinant. I acabaran d'entendre, quan notin que les oligarquies que integren aquest Estat, malgrat ser esdevingudes espectacle, *no se'n donen vergonya*.

LA VEU DE CATALUNYA

L'article que volíem escriure

De cara al Març-Marçot, rufol i bufarut, que 'ns prengué En Mas i Jornet i amb ell moltes belles coses, visiten la nostra ment corrués d'intims records que són alhora gestes públiques.

Retenim-los, no obstant, avament, com un tresor inestimable, i expandim-ne sols el perfum, per a la nostra espiritual delectança.

Mai com ara comprenem l'eficiència d'una gran mentalitat, d'un gran caràcter, d'un gran ideòleg, i de les seves irradiacions ilimitades, dins una col·lectivitat àvida de bon seny i preparada per a les més ardues i delicades labors; mai com ara, que 'ns sentim orbes de tot guiatge, i que els homes semblen empesos per un dalit de disgregació, obeidor de egoismes gens recomenables.

A Granada, a Córdoba, podran ajuntar-se els ciutadans per a enderrocar el caciquisme i les efigies més o menys representatives dels feus del despotisme; en tant a Sitges, en aquest poble mil voltes deixondit, aguantarem les vergaçades, i tothom tombarà pel seu carrer i es ficara arrupidament a caseta.

Hem deixat el camp abandonat, com si haguéssim quedat horroritzats de la passada malura, i del cavall de cent peus que devastà els nostres plantatges.—"Qui tingui feina, que se la faci"—es diu—, i el gram s'ha extés endins, xuclant la terra gerda. Aquesta terra no floreix,—amics qui us haveu entregat completament als vostres particulars quefers per desorientació i cansaci,—aquesta terra amenaça amb fugir del nostre patrimoni per a dar tota ella rendiment a mans estranyes.

Ai poble qui et transfigures! Ai ànima qui et transfigures! Vas abandonant les teves civils col·laboracions, vas quedant-te a reraçaga de les viles netament catalanes, i els teus representants ja no són genuïns,—ben pocs te en queden,—i els teus clams han enmudit.—Es que 't falta el rap-soda d'aquells dies no llunyans en que totes les potències de la teva ànima eren exalçades? Anyores els elogis a les teves façanes blanques, als teus atmetllers en flor, als teus garrofers revells, a

les teves vinyes reverdides? Es que no pots treballar en el camp de l'ideologia, ni de l'espiritualitat, ni tan sols de la civilitat, sense els acords de la citara? Acut als poetes i digal-s'hi que tu, oh vila,—qui estotxes un cor de dona per essència,—no pots viure únicament de materialisme, que t'ofega l'excés de fum de les fàbriques, i el baf dels cafés innúmeres on se passa l'estona, que tu volies viure del mar i de la muntanya, i dels teus purs admiradors, mentre que damunt els teus pits finíssims i turgents s'hi ageu l'escòria de les barriades baixes de la cosmòpolis.

Indubtablement quan t'extremeixis de bell nou amb la melodia dels cants recomençats, quan recobris el teu estat de gràcia, tindràs novament consciència de la teva personalitat, i els teus fills voldran ser lo que eren.—No caldrà perxó que els teus desvetlladors compoiguin sonets ni madrigals, no caldrà precisament aprofitar els poetes d'ofici. Dins cadascun dels sitgetans hi ha un poeta que malda per a eixir a la llum.

Creu, lector, que això no és pas una utopia. Què fora Catalunya tota si no s'hagués emmirallat avans en el llac de la seva espiritualitat? També s'hi emmiralla Sitges, però per dissort ha oblidat els seus trets característics i rodola toçudament cap a l'abim.

Sigui feta la feina altra vegada, sentiguem una mica el romanticisme primicer, i el glavi que sosté la nostra mà menaçant el còs profanat de la Sitges pacientíssima, es convertirà en un pom de flors immarçible, curull d'enceses roses d'ideal i d'espigues daurades, per al nostre pa espiritual i material de cada dia.

AQUELL

Per la repoblació forestal

Pi insignis

Es un fals concepte, per desgràcia força generalitzat, la creència de que el bosc és un bé que es produeix per si sol i sense intervenció de cap mena, com si el terreny d'un bosc fos d'una fertilitat il·limitada i capaç de produir arbres i humus, sense necessitat de cap restitució; i per això, molts propietaris sotmeten els seus monts a un tractament desastrós, inspirat en la idea d'extraure'n tot allò que pugui i sols dedicar-hi alguna migrada cura per a evitar la possibilitat d'un incendi.

No. Després d'unes explotacions intenses i unes faltes de cultiu repetides, el massís s'interromp, els arbres desapareixen i són progressivament reemplaçats per males herbes, brucs, gato-

ses... l'humus desapareix, el terreny se empobreix i el bosc és substituït poc a poc per rocals i claps improductius.

No cal descuidar un moment la regla primordial de Selvicultura «conservació de les qualitats del terreny» insistentment recomenada pels grans selvicultors: sols ella ens explica que alguns dels nostres boscos conservin encara la facultat de proveir a sa pròpia conservació; però si s'els abandona a ses pròpies forces perdràn aquesta facultat i, més o menys tard, desapareixeràn. La sola manera d'evitar aquest perill, consisteix a emprendre promptament i amb diligència una repoblació raonable, donant a cada terreny l'espècie que demana i no posar arbres en indrets on no troben condicions per a desenrotllar-se bé.

L'escassetat que s'observa a Catalunya d'espècies de creixement ràpid i aptes per a donar fusta de construcció, ens fa recomenar amb viu interès el *Pi insignis*. Encara no fa un segle que s'ha introduït aquest pi a Espanya, i com a dada curiosa, citarem un exemplar que posseeix D. Marius Adán de Yarza a Lequitió, que a l'edat de 62 anys tenia 1'12 m. de diàmetre i 31 m. d'altura.

A Catalunya sabem de D. Leopold Gil i D. Josep Ferré i Serra que han fet proves que mereixen tots els elogis. Don Manuel Raventós, en les intenses repoblacions que des de fa quatre anys ve realitzant a les seves finques de la província de Lleida, també l'ha provat i ha apuntat algunes observacions molt interessants.

Es un pi llistat i d'un creixement sorprenent, pel regular un metre cada any, però també s'han observat crescudes de dos i tres metres. Exigex un bon terreny i el perjudica l'humitat excessiva; els seus enemics mortals són la calç i la sequedat.

En general els terrenys més indicats són els que produeixen bardés, arboços... en fi, plantes que revelin la bondat del mateix i que a l'istiu despedeixen certa frescor.

Els pins s'han de plantar a una distància un de l'altre variable entre 1'50 i 2'50 m., amples si el terreny és molt bó, i hi ha poca llum i poques herbes; en cas contrari, més estrets, sense descuidar el factor econòmic. Aquestes distàncies no són petites per que és importantíssim que els pins es toquin (formin massís) com més aviat millor (dels 6 als 10 anys), així pujaran drets i sense necessitat de fer cap més despesa; sols s'haurà d'anar aclarint-los a mida que creixin, i aquestes aclarides són molt productives.

El *Pi insignis*, a l'edat que's trasplanta (un any), té un arrel de 20, 25 i fins 30 centímetres; s'han d'obrir sot, doncs, de 30 cms. de fondària per 30, 35 o 40 cms. en quadre o també 30x40; etc., segons que l'herba sia més o menys crescuda i procurant no ofegui la planta els primers anys.

Es molt bó deixar que la terra s'oregi i es desfaci.

El treball de plantar és més fàcil si abans es tornen a tapar els sots.

La plantació s'ha de fer mentres la vegetació està paralitzada, i a ésser possible en dies tapats o plujosos: si fa sol s'han de pendre moltes precaucions, i si fa vent sec les plantes i es moren totes: uns minuts solament que quedi la planta abandonada al sol o al vent, se assequen les puntetes de les arrels i la planta no viu.

La operació de plantar es fa de la següent manera: Depositat el feix de plantes a un lloc, el més resguardat possible, cada obrer col·loca dins un cistell revestit interiorment d'aufals,

molta o herba humida, 50 o 100 plantes, tapant-les amb la mateixa herba o terra fresca. Altres obrers van al davant obrint novament els sots. Els obrers dels cistells, agafen una planta amb la mà esquerra i la suspenen dins el sot mentre amb l'altra mà omplen aquest, procurant que les arrels quedin en posició natural i gens enrotllades al fons del sot: colguen la planta fins al coll de l'arrel: apreten la terra un xic amb el peu i posen unes pedres pel volt de la planta a fi que conservin l'humitat, emprò sempre pel cantó del mitg-dia: durant l'operació s'ha de procurar que el cistell no quedi destapat, sobre tot si fa sol. Els obrers han d'ésser molt vigilants o de molta confiança, per que quasi tot l'èxit depèn del seu treball.

Si sobren plantes, en finir el dia, es posen en una rasa amb les arrels colgades de terra fresca i les rames tapades amb herba; posades així s'han de regar. Això mateix es fa quan per qualsevol motiu no es poden fer el dia que arriben.

La Mancomunitat Catalana, comprenent que és d'una importància capitalíssima el resoldre el problema de la repoblació de les muntanyes de Catalunya, demana el concurs de tots els propietaris amants de la causa forestal per que propalin aquets senzills coneixements de selvicultura i altres que successivament s'aniran divulgant.

També s'ofereix a servir d'intermediari entre els viveristes i els particulars per a proveir de plantes a qui en desitgi. Per això escriu a «Servei Forestal de la Mancomunitat. Palau de la Diputació, Barcelona», indicant el nombre de plantes que vulguen. Ja se us contestarà oportunament, avisant el dia que les rebreu, així com responen a qualsevol consulta que desitgen fer sobre la operació de plantar.

Una prova de 100 plantes costarà, comprat tot (compra de plantes, transport, obrir sots, plantació, etc.), de 7 a 10 pessetes, i encara per que els viviers estan a Biscaia i compten amb poques existències.

Sessions de l'Ajuntament

ORDINARIA DEL 17

La presidie l'Alcalde, assistint hi el segon Tinent, Síndic, i els senyors Barrachina, Roca, Planas Robert i Padrol.

S'aprova l'acta de l'anterior després de fer constar-hi una aclaració en lo exposat per En Planas Robert sobre el Passeig Marítim i de fer constar el vot en contra d'En Barrachina contra el dictamen referent al Matader, unint-se an el vot dels senyors Planas Robert i Padrol.

La Presidència dona compte de les gestions fetes per accelerar la construcció del Passeig Marítim i del seu resultat, vist el qual demana autorització per que la Societat Anònima Armengol comenci l'explanació del terreny sense perjudici del que es resolgui en definitiu.

Se li dona l'autorització.

També diu que el diumenge el visitaren una comissió de la «Penya Rhin» per celebrar les carreres que tenen aquest nom, amb el mateix circuit dels dos anys anteriors, demanant-li l'apoi de l'Ajuntament, com també el construir tribunes i demés cam feren l'any passat, quines carreres sembla es celebraran en el mes d'abril; demana En Julià l'autorització per fer-ho, que li és donada.

El Consistori queda enterat del telegrama i comunicació rebuda dels Presi-

dents del Concell de Ministres i de la Mancomunitat contestant als remesos per l'Ajuntament.

Després la Presidència exposa que l'Ajuntament de Vilafranca ha acordat dirigir sa protesta prop de la companyia de M. Z. A. per l'augment de tarifes en el transport, especialment els productes agrícoles, i demana l'adessió dels Ajuntaments veïns.

En Julià diu que està bé l'augment de tarifes, emprò que la protesta es podria fer en el sentit de que es referís sols ment a abonos per la terra i productes alimenticis.

En Planas Robert diu que no deu anar-se a combatre el 15 per 100 d'augment, ja que en sa major part va destinat a millorar el sou dels empleats; lo que s'té que procurar és que s'estableixin les tarifes especials antigues amb l'augment del 15 per 100 ja dit, puig que ara amb les tarifes generals aplicades, molts productes es troben recarregats no amb un 15 per 100 sinó amb més d'un 100 per 100 d'avans.

Conforme amb lo exposat per En Planas Robert, s'acorda fer la protesta en aquest sentit.

Es llegeix un dictamen de la Comissió de Foment referent a demanar que la Companyia de M. Z. A. fassi un parterre o cascata a la plaça d'Eduard Maristany; que la mateixa Comissió construeixi les aceres reglamentàries al costat de la Carretera que és ja idí actualment; i de que fassi una passarel·la al pas de la Creu per evitar perills als tranzeunts.

Es aprovat, i queda sobre la taula un altre dictamen de la mateixa Comissió referent a una instància dels germans Planas per deferència a un dels interessats que és company de Consistori.

Es dona permís al senyor Regent per fer obres a la Casa Rectoral amb dispensa d'arbitri.

En Bosch diu que els socialistes, en sessió del 15 de Juny, manifestaren que deixaven de fer campanya contra el joc per que no eren atesos per l'Alcaldia; que després han vingut altres denúncies que ells han apoiat respecte al mateix fi; que avui tornen a formular la denúncia de nou per que a Sitges es juga descaradament que des de l'Alcaldia d'En Panxo Batllé ençà, sempre s'ha jugat, essent a tots els cafés i societats on es juga, estant ells disconformes en que es posés el joc a la «Casa del Poble»; emprò que ara requereix a l'Alcalde i aquest al cabo de la Guarda Civil per que no es jugui, doncs si ells volen no es jugarà per que tenen medis suficients per impedir-ho.

En Barrachina hi està de conformitat i remarca que l'Alcalde no pod privar el joc, que en aquets dies de vaga el Comitè de la mateixa el feu suspendre, venint a tenir més força que l'autoritat; llegeix un fragment d'un republicà en el qual diu que 'l joc pod consentir-se si destinen els cafeters un tant per a beneficència.

En Julià diu que l'article llegit no és aplicable per tenir el Govern el joc reglamentat, que lamenta que 'ls obrers s'arruïnin, i que atenent els requeriments fets, pendrà una sèria determinació.

En Planas Robert diu que La Vanguardia de Barcelona porta un telegrama de don Santiago M. Oms dirigit a l'Anfós Sala, felicitant-lo en nom de *varios Ayuntamientos del distrito de Villanueva y Geltrú* per la seva campanya; demana que l'Ajuntament acordi remetre una comunicació al senyor Sala en la que s'fassi constar que aquest Corporació s'adheri per unanimitat a l'Estatut aprovat en l'Assemblea de Ajuntaments.

En Julià contesta que ni en nom de l'Ajuntament, ni particularment, ni com Alcalde no se li ha demanat res i no hi ha intervingut per res.

En Planas Robert diu que com això no pod passar, que se li digui a En Sala per telegrama de l'Ajuntament, que aquest no hi entra en els *varios*, sinó que està de conformitat amb l'Estatut.

En Julià contesta que està en la seva base lo primer, però no en el segon extrem, i diu que la campanya d'En Sala li és molt simpàtica.

En Planas Robert: No hi estic conforme per que ve a ésser un entrebancador posat pels partits polítics centralistes.

En Julià: Doncs ell encara va més enllà que l'Estatut, doncs demana les autonomies municipal, individual i no sé quantes coses més, i segueix el programa d'En Pi i Margall, i diu si ha llegit el seu discurs.

En Planas Robert: Ho hagués fet en altre temps, bueno, emprò ara és un dividit per la causa de Catalunya.

En Julià: Doncs aguardi un rato, per que els diaris diuen que el pastel entre En Ventosa i l'Argenté està fet.

En Planas Robert: Aleshores estarem conformes amb lo que s'acordi per la Comissió permanent.

En Bosch diu que esta conforme amb En Planas Robert, i que ells estan adherits amb les peticions tal com les demana l'Assemblea d'Ajuntaments, i que com aregadors i socialistes no han de fer-ne res si el pastel està fet o no, sinó que no poden separarse de res de lo que s'acorda en dita Assemblea i s'aprova per l'Ajuntament, que si hi ha traidors, després ja es veurà qui són, i arribarà l'hora d'exigir comptes, emprò que aguantarà fins a l'última hora.

En Barrachina s'adhereix a lo dit per En Planas Robert i En Bosch.

En Julià: S'aixeca la sessió.

En Planas Robert: Què s'acorda del telegrama?

L'Alcalde: S'aixeca la sessió.

En Planas: No és cap raó aquesta.

En Julià després de pensar-hi: Bueno, s'enviarà una carta a En Sala dient-li que l'Ajuntament no està conforme amb lo de l'Oms, i bona nit.

- 27 Joan Paretas Almirall.
- 28 Ramón Bosch Pons.
- 29 Joan Bassa Soler.
- 30 Pere Bartés Valls.
- 31 Primitiu Ferrer Pagès.
- 32 Josep Camps Soler.
- 33 Didac Pérez Fernández.
- 34 Joan Muño Calafat.
- 35 Pere Curtiada Ferrer.
- 36 Josép Fusté Albareda.
- 37 Josep Oliver Rosés.
- 38 Josep Roca González.
- 39 Josep Capdet Massó.
- 40 Melitó Paretas Marcer.
- 41 Josep Mirabent Calaf.
- 42 Joan Planas Soler.
- 43 Josep Borràs Olesa.

Entreteniments

Després de tan entretinguts aperitius com va donar la setmana passada, hom vol servir als seus amables llegidors un plat fort, suculent, compost no més que de talls, que molt bé podria titularse «Compota Consuenera»:

No cal adornar amb adjectius més o menys adequats, lo que hom vol expressar en les dades que s'exposen, puig no són de cap efecte beneficiós entre els que tenen per norma de conducta per fer tot quant els hi vingui en gana.

Recaudació de Consums obtinguda durant el trieni següent:

Any 1913:	Pessetes 52.475'02
» 1914:	» 52.314'31
» 1915:	» 52.717'38

Total, 157.506'71

Aquest és el total recautat en els tres últims anys de l'administració de botigueta.

Recaudació obtinguda durant l'exercici trienal següent, per l'administració convulsionalista:

Any 1916:	Pessetes 47.066'31
» 1917:	» 48.650'86
» 1918:	» 49.085'42

Total, 144.802'59

RESUM :

Primer trieni:	Pessetes 157.506'71
Segon » :	» 144.802'59
Queden	12.704'12

a favor d'aquella administració que amb tanta honradesa i cura va sanejar i regenerar l'hisenda municipal, tan malmesa i exaurida.

Salvant errades i omissions i prescindint del continuat augment de població tan permanent com flotant durant els tres últims anys segons dades estatístiques, lo qual forçosament havia de redundar en la puja de la recaudació, hom ha d'advertir a l'aixerit i aprofitat botigueta, President de palla (segons com i quan) de la Comissió d'Hisenda municipal que és al qui hi fa cap tot lo referent a consums; que si en el primer mes d'enguany s'ha obtingut un augment de recaudació sobre la d'igual mes del passat any ja què és degut? ¿Per què en gener de 1917 davant d'una baixa tan important en la recaudació de 1916, no es varen exposar les causes o motius que la justificaven?

Era allavors quan calia demostrar que la honorabilitat del càrrec no podia ésser posada en interdit.

Are ja tant se val. Tot se n'ha anat anat en orris; fins l'honor.

La BAIXA de 2.500 duros, 4 pessetes, 12 cèntims, en la recaudació trienal de Consums de la dominació

convulsionalista, resulta la prova més irrefutable i eloqüent de quin és el sentit moral que informa els actes de l'administració pública.

No hi cap pas ja major demostració per a comprovar que tornem als oprobiosos temps de quinze anys enrera.

X

May serà per demés recordar, tant en aquesta com en altres ocasions, aquelles paraules pronunciades per Jesús al foragitar els mercaders del temple:

«Ma casa és temple d'oracions i vosaltres l'haveu convertida en una cova de lladres».

UN DESVAGAT

Dietari de la vila

DIUMENGE

A les deu del matí, en les Cases Consistorials es procedeix al sorteig dels minyons del reemplaçament d'aquest any, quin resultat publicuem en altre lloc.

DILLUNS

Cap a les onze de la nit d'ahir vespre, es desencadenà un fort vendaval que ha durat tot el dia d'avui, havent causat varis desperfectes, entre altres el tombar una llarga paret en construcció de la fàbrica de calçat dels senyors «Poch, Pujol i Companyia».

DIMARS

Degut a la fosca que existeix al carrer d'Illa de Cuba lliant a la Carretera, quins llums fa més de cinc mesos que no són encesos, a la vetlla ha tingut d'ésser auxiliada en dit lloc una conveïna que ha rebut una forta contusió.

Cap a les onze del vespre, a l'encreuament de dit carrer amb el de Sant Gaudenci, quin fanal no alumbrava las cuatro esquinas, aprofitant la fosca, ha sigut atracat un amic nostre, qui mercès als seus punys la cosa no ha tingut ulteriors conseqüències.

Luz, mucha luz, Sr. Alcalde Comendador, per que tot es vegi.

DIMECRES

Rebem la queixa d'un soscipitor, que degut al mal estat en que s' trova el Passeig de «La Punta» des de l'últim temporal que arrebassà el paviment, li ha vingut de molt poc que no rebés una remullada, cosa que n'aquest temps no ve gaire de gust.

Ho fem present al «primer magistrado popular» i queda com olascut.

DINJOS

En l'Església parroquial es celebren aquest matí funerals en sufragi de l'ànima de la infortunada conveïna Filomena Pujol Pujol (e. p. d.).

Reiterem al seu desconsolat espòs i demés família nostre pesam.

** D'altra queixa tenim de fer-nos ressò dels veïns de la Ribera motivada de que en lloc de la tapa de ferro corresponent, en el pont de la claveguera de la Ribera cantonada al carrer Tacó hi ha una pedra, i degut a que no tapa com cal, els susdits veïns a la nit han de suportar una fetor tremenda, que en els temps que correm de grippe, és un imminent perill per la salut pública.

Queda complascut el denunciador.

DIVENDRES

Rebem lletra de l'esiimat amic *Arlequin* que si a Deu plau i no té obstacles a la

frontera, el proper diumenge arribarà a temps per al ball català que s'celebrarà en el «Prado», montant seguidament el seu «Tablado» on exposarà als seus molts admiradors les impressions recollides per aquets mons durant s'absència.

Noves varies

La Societat «Casino del Prado Suburbense» enguany també celebrarà l'època Carnavalesca, com de costum, amb una solemnitat extraordinària i amb arreglo al següent programa:

Demà, diumenge, dia 23 : A les deu del vespre, *Ball típic català*, per a prendre part en el qual precisa anar disfregat amb trajo istil del país o bé lluir algún distintiu apropiat.

Dijous Gras, dia 27 : A les deu del vespre *Explèndit Ball de Societat*, que promet resultar tan lluit com sempre.

Diumenge de Carnaval, dia 2 Març : *Gran ball* destinat a recordar les tradicions de la terra, presentantles en forma plástica.

Dilluns, dia 3 : A la tarde *Vistós ball infantil* en el que la Societat obsequiarà amb lleminadures a les petites disfrees; i a la nit, el tradicional i esplèndit *Assalt* de disfrees, que amb èxit més creixent cada vegada ve celebrantse de uns quants anys ençà i per a prendre part en el qual és condició precisa lluir trajo de disfrega.

Dimars, dia 4 : A la una de la tarde arribada de la *Banda municipal* de la ciutat de Sabadell, fent acte seguit una passada per la vila.

A les quatre de la tarde, escullidíssim *Concert* a càrrec de dita banda.

A les sis, animat i saragatèr ball de les dues hores; i

Finalment, a les deu del vespre, tindrà lloc un *Grandios Ball public*, en el que la susdita banda de música interpretarà un variat programa dels millors ballables.

POLICALCIUM : Aumenta les defenses orgàniques en els estats infecciosos (*resistència del cos huma. en les infeccions bronquials, intestinals, etc.*)

Reemplás de l'Exèrcit

Llista dels minyons que engany han sigut quintats, amb el número que els hi ha correspost en el sorteig, celebrat el prop-passat diumenge.

- 1 Joan Junyent Milà.
- 2 Joan Ciré Arnán.
- 3 Josep Ventura Vigó.
- 4 Lluís Suris Picas.
- 5 Pau García Royo.
- 6 Ramir Carbonell Ros.
- 7 Joan Mora Escofet.
- 8 Jaume Mora Romagosa.
- 9 Sebastià Pascual Mirabent.
- 10 Josep M.ª Sabater Llacuna.
- 11 Joan Marcé Travé.
- 12 Josep Inglada Pla.
- 13 Joan Pascual Codina.
- 14 Manel Domínguez Barber.
- 15 Artur Masip Mitjans.
- 16 Salvador Junyent Planas.
- 17 Lluís Pacios Veà.
- 18 Miquel Martí Martínez.
- 19 Bartomeu Rosés Rosés.
- 20 Joan Lorente Rodríguez.
- 21 Ramón Forellad Tey.
- 22 Francesc Fontanals Vendrell.
- 23 Fausto Magrans Roig.
- 24 Marià Milà Mirabent.
- 25 Francesc Canellas Domingo.
- 26 Salvador Llopis Tort.

ADOBS I PRODUCTES QUÍMICS

PENARROYA

Superfosfats i adobs compostos
especials per a tota mena de cultius.

SULFAT DE COURE

Sulfat de ferro — Sulfat amònic

Dirigiu-vos a JOAQUIM IMBURIO MAJOR, 16, SITGES

Imprempta: Sant Joan, 5; Vilafranca

BANCO DE VILLANUEVA

SUCURSAL DE SITGES

DEPÓSITO DE VALORES

Derechos de custodia que percibe anualmente esta Sucursal por cada depósito cuyo nominal sea:

De ptas.	1 a ptas.	1.000, ptas.	1
1.001	2.000	2	
2.001	3.000	3	
3.001	4.000	4	
4.001	5.000	5	
5.001	10.000	6	
10.001	20.000	7	

Los de mayor cantidad pagarán una peseta por cada 10.000 ptas. que excedan de las 20.000 pesetas.

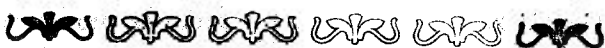

Teneduria de Llibres

S' ensenya per Partida doble
amb mètode pràctic modern.

De dos quarts de 9 a les 10 nit.

Carrer Nou, 6 : SITGES

Dr. M. Farrán
Cirujia - Dentista nort-americà
Parelladas, 3c - Sitges

Camiseria y Corbateria

32 - BOQUERIA, 32

BARCELONA

GRAN ASSORTIT

en

Camisas, corbates, mocadors
y tots els articles pertanyents al ram.

La Camiseria que ven més barata
Especialitat en camisas a mida

HERNIADOS
—(TRENCATS)—

Si no queréis padecer acudid al *braguero*, único medio exclusivo para su completo alivio; remedio eficaz y comprobado por eminencias médicas. No molesta para nada; suave en el movimiento, se adapta como un guante. Infinidad de curados acreditan la Casa de ANTONIO CASELLAS. — Hombres, mujeres, niños y ancianos, acudid a curarse radicalmente. — Gabinete reservado para señoras y personas de delicadeza. — Precios módicos. — Inmenso surtido de Bragueros. — Composura y reparación de bragueros nsados. — Se coloca *prácticamente* por el mismo.

Antonio Casellas

Libertad, 17 : VILLANUEVA y Geltrú

VINOS de todas clases
de cosecha propia

Teléfono
G.
280

LA SITGETANA

Bodegas de Juan Magrans Crespo

MOSCATEL dulce y seco MALVASIA de Sitges superior

Vinos Tinto, Clarete, Rosado y Vinagre

Despacho Aragón, 339, chaflán Bailén; BARCELONA

LA ESTRELLA
CONFITERIA COLMADO

CASA QUE DONA' L PÉS

Fiambres, i cada festa Brioiix, Flams, Encasadas i Crema russa.
Dolços i pastes seques tots els dies
Es fan Biscuits glacés per encàrreg

FUNERARIA
SALVADOR FORMENT

— Servei esmerat en tot lo
referent a pompes fúnebres.

Angel Vidal, 5 : SITGES

PREUS REDUITS

LLENYES DE TOTA MENA

Pi en tacs i estelles; costes de pi (despulles de serra);

Rabassons sençers fets a tacs (propis per a cuines econòmiques i estufes);

Tacs de olivera, admetller i garrofer fets a totes mides.

PREUS ECONOMICS

SERVEI A DOMICILI

Les demandes tindran d' ésser de 10 quintars com a mínim.

Viuda i fill de J. RIUS: Sant Gaudenci, 4

Phosphorrenal ROBERT

RECONSTITUYENTE granulado - elixir - inyectable

PREPARADO POR JOSÉ ROBERT Y SOLER

— FARMACIA —

Calle Lauria, 74 - FARMACIA - BARCELONA